

Międzynarodowa konferencja drzewna w Wiedniu.

Międzynarodowa konferencja drzewna, zwołana przez Ligę Narodów w okresie od 25—27 kwietnia w Genewie powierzyła Delegacji austriackiej zwołanie na czerwiec nowej konferencji w Wiedniu, celem powzięcia konkretnych postanowień w kierunku złagodzenia obecnego kryzysu w przemyśle i handlu drzewnym.

W myśl powyższych postanowień zwołano do Wiednia w okresie od 8—11 czerwca drugą z rzędu międzynarodową konferencję drzewną z następującym programem:

1. Powzięcie konkretnych postanowień w związku z uchwałami, jakie zapadły w czasie konferencji w Genewie.

2. Sprawa współpracy z Międzynarodowym Instytutem Rolniczym w Rzymie.

3. Sprawa stworzenia międzynarodowego biura drzewnego w Wiedniu.

W konferencji wzięły udział następujące państwa: Austria, Belgja, Czechosłowacja, Finlandja, Francja, Hiszpanja, Holandja, Jugosławja, Łotwa, Niemcy, Polska, Rosja, Rumunja; Szwecja; Węgry, Włochy, pozatem zaś Delegacja Ligi Narodów i Międzynarodowego Instytutu Rolniczego w Rzymie.

W toku obrad nad kwestją dobrowolnego ograniczenia produkcji i zmniejszenia podaży zarysowały się zasadniczo odmienne stanowiska poszczególnych delegacyj.

Część państw jak np. Niemcy, Włochy, Francja wyraziły przekonanie, że sprawa nie jest jeszcze dojrzała do powzięcia wiążących zobowiązań. Finlandja, Szwecja i Rosja zgłosiły, że pozostają w kon-

także między sobą i wspólnie regulują swoje kwestje eksportu drzewnego, wobec czego trudno im się w danej chwili krępować nowymi zobowiązaniami. Z drugiej strony Delegacja polska zgłosiła imieniem Austrii, Czechosłowacji, Jugosławji, Łotwy, Polski i Rumunii gotowość ograniczenia eksportu drewna do wysokości cyfr przeciętnych z eksportu drewna w okresie 1925—1931 r.

Po przeprowadzeniu obrad w ramach ścisłego komitetu, w skład którego weszli członkowie poszczególnych delegacji zapadły na zebraniu plenarnym następujące uchwały:

Austria, Czechosłowacja, Jugosławja, Łotwa, Polska i Rumunia nie mogąc dojść do porozumienia z ogółem reprezentowanych na konferencji państw zobowiązały się między sobą do ograniczenia eksportu.

Celem zrealizowania odnośnych ograniczeń powołany zostanie do życia komitet, w skład którego wejdzie po dwóch delegatów każdego z odnośnych państw. Delegacji czeskiej powierzono wypracowanie statutu komitetu i ustalenie linii wytycznych przyszłego postępowania do dnia 15 lipca.

Umowa powyższa wejdzie w życie z chwilą zatwierdzenia statutu przez powołany do życia komitet.

Oдноśnie do kwestji stworzenia międzynarodowego biura drzewnego o charakterze komercyjnym z siedzibą w Wiedniu nie powzięto w czasie konferencji definitywnych uchwał tak, że sprawa ta pozostała w dalszym ciągu w zawieszeniu.

Natomiast propozycja stworzenia specjalnej sekcji drzewnej w ramach Międzynarodowego Instytutu Rolniczego w Rzymie została załatwiona negatywnie.

W tych warunkach konkretnym rezultatem konferencji wiedeńskiej było zawarcie między 6-ciu krajami Europy Środkowej umowy, mającej na celu ograniczenie produkcji i podaży drewna oraz prowadzenie wspólnej polityki drzewnej.

Delegacja rosyjska ustosunkowała się negatywnie w odniesieniu do wszystkich powziętych na konferencji uchwał i całego jej programu obrad, wychodząc z założenia, że odnośne kwestje powinny być załatwione drogą bezpośredniego porozumienia między zainteresowanymi państwami, a nie w drodze międzynarodowych konferencji.

Jeśli weźmiemy pod uwagę porozumienie istniejące między Finlandją, Rosją i Szwecją, to obecnie powstał już drugi blok państw eksportujących drewno, mający na celu prowadzenie wspólnej polityki eksportowej.